

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 313/09-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť J. Č., V., M. C., V. K., B. C., V. K., a Š. M., V. K., zastúpených advokátom JUDr. M. S., K., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1115/1987 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť J. Č., M. C., B. C. a Š. M. **p r i j í m a** na ďalšie konanie.

2. Sťažnosť J. Č., M. C., B. C. a Š. M. vedenú pod sp. zn. I. ÚS 313/09 a sťažnosť E. S. vedenú pod sp. zn. I. ÚS 296/09 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré sa bude viesť pod sp. zn. I. ÚS 296/09.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. októbra 2009 doručená sťažnosť J. Č., V., M. C., V. K., B. C., V. K., a Š. M., V. K. (ďalej len

„sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. M. S., K., ktorou namietajú porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice - okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1115/1987.

Sťažovatelia sú v predmetnom konaní odporcami a konanie začalo pred okresným súdom ešte 27. novembra 1987.

Okrem podrobnej chronológie procesných úkonov účastníkov zo sťažnosti vyplýva, že predmetné konanie nie je právoplatne skončené a tiež to, že sťažovatelia podali predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní 27. júla 2009 a predseda okresného súdu v odpovedi doručenej po uplynutí „zákonnej lehoty“ oznámil, že: *„sťažnosť považuje za dôvodnú, avšak nevyplývajú z nej žiadne konkrétne opatrenia, ktorými zabezpečil, aby v budúcnosti k žiadnym ďalším zbytočným prietahom v konaní nedochádzalo.“*

Podľa názoru sťažovateľov bolo postupom okresného súdu porušené ich základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto navrhujú, aby ústavný súd vo veci ich sťažnosti vydal tento nález:

„1/ Základné právo sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 10C 1115/1987 porušené bolo.

2/ Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Okresný súd Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1115/1987 konal bez zbytočných prietáhov.

3/ Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľom finančné zadosťučinenie každému vo výške 3.000,- Eur, ktoré je Okresný súd Košice - okolie povinný zaplatiť sťažovateľom do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4/ Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľom trovy konania, ktoré je povinný odporca sťažovateľom nahradiť.“

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľov prerokoval, a keďže pri predbežnom prerokovaní nezistil žiadne dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, prijal ju na ďalšie konanie podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde (1. bod výroku tohto uznesenia).

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“).

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľov zistil, že na ústavnom súde prebieha konanie o sťažnosti sťažovateľky E. S., N. K., doručenej ústavnému súdu 1. októbra 2009, ktorá bola prijatá na ďalšie konanie uznesením č. k. I. ÚS 296/09-15 zo 14. októbra 2009, pričom sťažnosť sťažovateľov a E. S. právne a skutkovo spolu súvisia, týkajú sa toho istého účastníka konania a predmet oboch sťažností vecne súvisí s postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1115/1987, v rámci ktorého sťažovateľa vystupujú ako žalovaní.

Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd považoval za vhodné na základe § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 112 ods. 1 OSP spojiť konanie o oboch sťažnostiach na spoločné konanie, a preto rozhodol tak, ako je uvedené v 2. bode výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. októbra 2009